

La migdiada del pare

Quan el meu pare fa la migdiada no s'assabenta de res. Què no us ho creieu? Doncs pareu atenció i sentiu totes les coses que passen durant

LA MIGDIADA DEL PARE

Cada dia, després de dinar, el meu pare té un costum: es treu les sabates, es posa les sabatilles, agafa el mateix llibre i s'asseu còmodament al sofà.

La prova que acaba d'adormir-se és que li cau el llibre de les mans i sona (fiuuuu plaf!), però ell ni se n'adona.

Dorm tan profundament que de vegades li arrenco un pèl de la barba (plim) i continua dormint com un soc.

La meva mare posa la rentadora de roba o la dels plats, que quan centrifuguen fan un soroll insuportable, però ell com si sentís ploure.

El fuster de baix, just en aquesta hora, es posa a tallar fusta, doncs per al meu pare, com si li cantessin una cançó de bressol.

Jo de vegades li toco la panxa per veure si així deixa de roncar, però res, continua roncant; llavors li poso el dit a sota el nas i ni d'aquesta manera fa (pluf pluf pluf) i continua dormint. No s'assabenta de res.

Arriba el carter, toca el timbre varies vegades (riiiiiing,riiiiiing) -i el timbre de casa és d'allò més estrident, capaç de despertar un batalló-, (riiiiiiiiiiiiiing) doncs ni així: la sordesa del meu pare quan dorm és total.

Algunes tardes la cantant del pis del costat comença amb les seves escales de música, (doremifasollasido)... i ell vinga a roncar i a dormir...

Què us deia? No s'assabenta de res. I he de confessar que com que crec que el soroll li va bé jo aprofito per agafar els seus bongos (bom bom bom) o la seva trompeta (tuturutu tutuuu), que mai no em deixa, i em poso a tocar a tot drap.

La meva mare li diu que perquè no s'estira al llit en comptes de posar-se sempre a la mateixa butaca, i ell... sabeu què respon després de mitja hora als llimbs i sense obrir el ulls?

-No, si és tan sols una becaïneteta...

Guió: Victoria Bermejo

A partir de "La migdiada" de Ramon Martí Alsina (MNAC)